

San Celoni

Las generaciones que vivimos la presente época somos testigos de un fenómeno moral que, extendido cual prolifera epidemia, ha sentado sus reales en casi la totalidad de las naciones civilizadas.

Nos referimos al mal que aqueja a las generaciones de post-guerra: el indiferentismo que caracteriza la actitud moral, política y social de nuestra juventud.

Aunque hablemos de un problema tan generalizado que diríamos no cabe en nuestra reducida capacidad humana para entender situaciones complejas, podemos reducirlo concretándolo a las circunstancias particulares de nuestra villa. Podríamos sacar a luz numerosas estadísticas, con detalles abundantes y rebosantes de guarismos, pero si bien es verdad que nada hay tan elocuente como los números, nosotros, apartándonos de la frialdad de las matemáticas, quisiéramos, hurgando hondo, llegar al corazón de nuestros lectores, de esta juventud que en vez de vivaz y ardorosa, parece estar dormida.

Nuestro San Celoni, con una población de cerca de 7.000 almas, es una villa en la que aparece de forma límpida, tipificada, el fenómeno del crecimiento industrial acelerado. Al terminar la Cruzada de Liberación contaba con algo más de 4.000 habitantes; en 1950 sólo llegaba a rozar los 5.000. En unos poquísimos años el crecimiento de la población, sobre todo el inmigratorio, ha rebasado todos los cálculos. El pasar de un modo de vida principalmente agrícola, con sus costumbres hogareñas y su vida orientada por y para la parroquia, su ámbito reducido y familiar a otro más amplio, industrial, de masa, supone un cambio substancial en la manera de pensar y obrar de los vecinos. Sus indudables ventajas en bienestar económico, cultural y social, por mal entendidas arraistran a una vida vacía, acomodaticia, sin rumbo ni altura de fin. Es el abandono de una vida elevada, espiritual, eterna, suprema; dejarse caer en brazos de la comodidad temporal; el placer de una vida finita, material.

Sin embargo, la vida moderna, con sus gustos y comodidades, sus adelantos y placeres, no está reñida con el catolicismo. Antes al contrario, son facilidades que pone Dios a nuestra disposición como medios para alcanzar el fin superior de nuestra salvación. Ya hemos dicho que tal situación es creada por una mal entendida visión de lo moderno, de lo progresivo.

En nuestras manos, las de nosotros, los jóvenes de la post-guerra, está la salvación. Nada de jóvenes incomprensibles, apáticos, desinteresados o escépticos. La juventud es decisión, dinamismo, fe en el porvenir, rectitud de pensamiento, espíritu de lucha, sinceridad de corazón. Alma grande y pura ilusionada ante empresas de titán. Juventud moderna y católica; juventud risueña y alegre; juventud segura de sí misma en la vida actual y la futura.

¡Juventud de San Celoni que sólo estás dormida, abre tus ojos y emprende valiente tu ruta!

Ahí tienes tu camino...

FERNANDO CATARINEU

Sant Esteve de Palautordera

Els joves i noies de Sant Esteve de Palautordera, que durant l'any passat ens vàrem anar fent més conscients de la necessitat de millorar, hem desenrotllat aquest any tot el possible el tema de la campanya «Millorem les nostres llars», dintre el que la nostra realitat de poble petit ens ha permès.

Donant-nos compte que les nostres llars futures depenen de nosaltres, i que per a millorar una cosa s'han de tenir d'ella idees ben clares, vàrem començar el curs amb la nostra I^a Setmana de la Joventut, a finals d'Octubre. Esperada per tothom, va ser preparada per tots amb un interès extraordinari. Formant part d'una o altra comissió, a la seva preparació ningú va deixar d'intervenir-hi. I certament que els nostres esforços varen ser recompensats, perquè la Setmana ens va donar a tots molt més del que nosaltres havíem fet per la Setmana. No solament en vàrem sortir amb idees més clares sobre l'amor i la llar, sinó que també va augmentar la germanor entre nosaltres i la confiança en nosaltres mateixos. I vàrem donar als grans el testimoni d'una joventut que davant dels problemes, no els deixa de banda, sinó que els afronta i es disposa a resoldre'ls.

Va començar la Setmana atab una conferència d'en Marcel Galobart, i varen seguir els altres dies en Joan Rossell, Francesca Majó, Mn. Batlles, M.ª Dolors Amat i Ferran Llopis. Aquestes conferències, junt amb una sessió de cine-fòrum, varen omplir tota la Setmana, que va acabar amb una Missa, esmorzar de germanor sardanes i esports.

A tots en dolia que la Setmana s'acabés, i, per a donar-li continuïtat, hem anat tenint periòdicament altres conferències que han anat eixamplant la nostra visió sobre aquests temes i preparant-nos per la nostra vida.

Hem participat a la Jornada de Sector del Baix Montseny. També uns quants d'entre nosaltres han anat a Lourdes a prendre part en el I Congrés Internacional del M. I. J. A. R. C. Preparem ara la nostra participació a la Jornada Comarcal del Vallès i Baix Montseny. I hi anirem a donar testimoni del que hem fet i a proclamar la nostra fe en la joventut del Vallès i Baix Montseny, que volem, amb l'ajuda de Déu, que el nostre món de demà no sigui com l'hem trobat, sinó més just, més bonic, més cristià.

Jornada del sector del Baix Montseny

A Palautordera, a la casa de Sant Josep, el dia de la Ascensió ens vàrem reunir els joves i noies del Baix Montseny. No hi vàrem anar perquè sí; tots teníem altra cosa que a fer o algun lloc per a anar, i ho vàrem deixar, perquè de la Jornada de Sector n'esperàvem alguna cosa, o moltes coses. I tots els que hi vàrem participar podem assegurar que no en sortírem defraudats.

Volíem coneixements que ens preparés sin per al dia que fundem les nostres llars. A la Jornada hi vàrem trobar unes projeccions amb guió, molt interessants, sobre la llar, i una magnífica conferència conjunta d'en Josep M.ª Roig i M.ª Dolors Amat sobre «La teva llar del demà».

Anavem a la Jornada de Sector per a preparar-nos per la Jornada Comarcal de Granollers. I vingueren un grup de joves i noies per a dir-nos en què consistiria la Jornada i per què cal anar-hi.

Volíem prendre més consciència del que representa la fam en el món, i es projectaren una sèrie de diapositives amb un guió molt interessant, que ens va ajudar a fer-nos càrrec d'aquest problema.

Sentíem necessitat de conviure amb els nois i noies dels pobles veïns. Estar junts parlant de coses interessants i també junts passar estones d'alegria, ballant sardanes i explicant acudits. I tots junts, en fi, assistir a la Missa, acostar-nos a la Taula del Pare que ens convidava a tots en el dia, en certa manera de despedida, de la seva Ascensió al Cel, i pregar-li pels que tenen fam, i per la joventut.

Per això ens vàrem reunir, el dia de l'Ascensió, els joves i noies del Baix Montseny.

La Alimenticia del Montseny

Pastas para sopa

Agustín Costas

Calvo Sotelo, 198-200 - Tel. 77

SAN CELONI

Maderas y Leñas

José Presas Palaus

San Esteban de Palautordera